

FRITZI

de Poëzieboys
presenteren

FRITZI

Een keuze uit de
gedichten van

F. Harmsen van Beek

2021

**DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM**

Fritzi bevat een keuze uit de gedichten van F. Harmsen van Beek. De in deze bundel opgenomen gedichten zijn overgenomen uit *In goed en kwaad*, het verzameld werk van de dichter dat in 2021 in een herziene en uitgebreide derde druk verscheen bij De Bezige Bij.

Copyright © 2021 Erven F. Harmsen van Beek

Samenstelling: de Poezieboys (Jos Nargy en Joep Hendrikkx)

Omslagontwerp Rouwhorst + Van Roon

Foto binnenzijde omslag (voor) © Shinkichi Tajiri c/o Pictoright Amsterdam, 2021

Foto binnenzijde omslag (achter) Lin Woldendorp

Vormgeving binnenwerk Aard Bakker, Amsterdam

Druk- en bindwerk Wilco, Amersfoort

ISBN 978 94 031 0291 7

NUR 306

debezigebij.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC®) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

(DIT IS DE STEM VAN MIJN WORGENGEL:)

kom
kom bij mij,
kom in tot mijn
bekommering, kom in
mijn koele kale kamer,
de verlaten kamer waar de
valse vleugels van gazellen
gazig zijn aan glas en
lig
lig neer,
lig bij mij
neer in onzin, lig
witzinnig neer, spil
met mij om, onmachtig wacht
in woordloze verwildering totdat, o
ga nog
niet, ga nog
niet van mij weg,
geef aan de ritseling van
onbenul nog grappigheid, wind
nog niet af. nu zwel, verscheur en
wil geweldiger omhelzen, musiceren, o
verstikkender beweën, bewoon en sexueler,
saxofonig streel en stamel, ai maak nu halfhalzigheid
tweekelig, siamees, afzichtelijk begaafd schreeuw met mij

uit één mond totdat, o god
begeef
niet, nu
nog niet, geef
nog aan vruchtjes
6 zaadjes, dauw en vrolijkheid, vouw
uit, vocht in, kom! ogenschijn en schaamteloos
beschommel, stotter tot aan stort van tedere beschimmeling
en vrediger, bewaterfiets zeetuinen van verzadiging totdat.
begoochel nu betrekkelijkheid tot
lengte van verwelkte dagen,
wacht
wacht met mij
af, weerzinnig wacht
het schamele afscheid af,
verteder de waanzinnige ontluistering, o
desnoods fluister met mij uit één mond totdat

de stilte eter, de verslindende verschrikkelijke vleerman
komt, op stijve voeten zeker komt.

zit met mij uit!

ONDUIDELIJKE CORRESPONDENTIE EN DE NADELIGE
GEVOLGEN, IN TWEE VERZEN

I

Geachte Muizenpoot,

7

Hoe gaat het met U, met mij goed. Wel is alles heel
vervelend, als ik voorover lig gebed in mijn gedachten

aan U en ben ik ook heel eenzaam. En onderga de lente
als een flauwte. Dit is mij nu zo vaak al overkomen dat

ik er de klad van in mijn wezen heb en dat tussen het
afgerukte vlees der hyacinten de verplegers van die

bloemen knielen voor vreemdelingen. (Dit heb ik zelf gezien
vanuit de trein naar Haarlem.) Zoiets zondigs en krank-

zinnigs U te schrijven, maar omdat lente van liefde een
aberratie is – en niet omgekeerd – opdat U daar niet in

zal trappen, in een vreemd land en zo eenzaam te dwalen.
(Bepalend voor het lot van zwervelingen enkel herkomst.)

Nu, met mijn hart gaat het wel beter, maar de tuin is
verwoest mijn lam, verwoest. En sta ik radeloos onder

onzuiver groen in dit en komende seizoenen: mijn hoofd
tot hatens toe, mijn hout tot bladeren bedorven en

schrijven wij pas mei. Dat hebt U er nu van, mij
's winters te beminnen en 's zomers te dwingen onder

8

raar lover humorloos en onchinees te wezen, mij, lief
hebbend evenwichtig als een oude man, genegenheid bed-

weterig doen zien ontaarden in het teer, vraatzuchtig
zeuren der libelle-achtige dames, want ik weet mijn plek.

Een teer punt. Een voordeel zo te zien, maar wezenlijker
reden om over in te zitten dan de onbenulligheden die

van onderhonden het gedachtenleven leiden tot in priëlen
van zelfbeklag: zulk lijden slecht gemotiveerd maar zinvol,

want wie, wie vreet mijn spijt? Neem dan de bomen maar, die
bloeiend blind tot vaderloos afvallige vruchten, bederf en

winterkou: en nooit een klacht! Want tot verstommens toe is
liefde hun te moede. Te moede is. Liefde mij te moede, is

liefde mij... etc. (*handtekening onleesbaar*)

later, door het opperwezen in een boom herschapen,
(nakend in een tropisch oerwoud aan de grond gezet,

voor straf nu bloeiend onophoudelijk, bevrucht on-
slapend en onpratend zonder enkele omhelzing), vond

de vroegere mevrouw O. in haar onmetelijke toppen een
dagboekblaadje, onherkenbaar ook veranderd in zo'n onheil

spellende vlinder die Morpho heet, waarop met grote
moeite zij herlas: 'Vrijdag 9-8-63, iets kan de plek

niet van iets anders innemen en identiciteit bestaat dus
niet. Denk aan de schijnbaar vele bladeren.' Terzelfder

tijd, daar waar haar stam zich vorkte voor het eerst
vanaf de grond, zat een nog onaanzienlijker insect dat

wegens zijn voorheen geringere verdienste van onverzonden
briefje door de schepper slechts bevorderd was tot

machteloze mate van vliesvleugeligheid. Op hem viel al
sinds jaren niets te lezen, maar, uit het hoofd geleerd,

sprak hij onafgebroken en van generatie op generatie: 'O
Muizenpoot, ik wil je kopen of ruilen, laten we weglopen

10

naar waar de rivier in zee stroomt en de mensen een
andere taal spreken en andere waterdieren eten. O enz...'

Zo namen letterlijk bezit van haar die zonder hand of
mond, haar zo verformfaaide gedachten. Toen begonnen

haar bladeren te verbleken en te vallen als zwakke vlinders,
als pakken gedevalueerd bankpapier, tot op de humus van

bedoelingloze wildernis. Toen werd zij, later, omgehakt, haar
nervig, brandschoon hout verhandeld en nog vindt men wel,

bij sommige betergesitueerde planeetbewoners, van haar
glanzendheid de zachte schim, een soort gepolitoerde vlam

aan buitenzijden van reusachtige televisieontvangapparaten,
opgesteld in die volstrekt behangloze, bacterievrije zit-

vertrekken, waar geen kevers wonen

Goede morgen? Hemelse mevrouw Ping

11

is U de zachte nacht bevallen, hebben de on-
deugende, geheimzinnige planten naar behoren

gegeurd en zijn hopelijk geen van uw overige
zuigelingen aan de builenpest bezweken?

Hebt u de interessante nerveuze godvruchtige
vogeltjes, vrome goedertierende mevrouw, al wel

bekeken, druk telefonierend van: hallo met piet,
kom je op mijn tak – o de sierlijke levendige

vogels, allemaal allemaal voor de brave poes,
die veel beproefde droevige moeder. Ja verdomd,

deze ziekte, lieve beklagenswaardige mevrouw,
is een wrede rakker en zoveel is wel duidelijk:

er valt niet tegen op te baren, waar zelfs het
begraveniswezen, die intieme huisgenoot, die

zeer bekende schenker ook van lauwe melk,
op zijn verlengde achterpoten het ter

aarde bestellen welhaast niet meer bij kan
benen, nietwaar, dame Ping, radarbesnorde,

dubbelgepunte mutste, mevrouwogige poezin?
Het is nu beter te zitten zonder weemoed in

12

de rauwe geurige ochtendlucht, nu de zon nog
teder is en de gordijnen levendig in de goede

vrolijke wind. O halmstaartige voortreffelijke,
kijk, zwijgzame zwakzinnige allerliefste,

er loopt een belangwekkend, héél klein maar
bijzonder lekker beestje tussen de kiezelstenen

onder de hemelsblauwe hortensia

*(Aan mijn neerslachtige poes, ter vertroosting
bij het overlijden van zijn gebroed)*